

1964 Jul 9 ILO Genève

916 Konvensjon 122 om sysselsettingspolitikk.

Oversettelse

Den internasjonale arbeidsorganisasjons Generalkonferanse,

som av Styret for Det internasjonale arbeidsbyrå er blitt sammenkalt i Genève, og har trådt sammen til sin 48. sesjon den 17. juni 1964, og

som tar i betraktning at Philadelphiaerklæringen erkjenner Den internasjonale arbeidsorganisasjons faste forpliktelse til å fremme blant verdens nasjoner programmer som vil oppnå full sysselsetting og heving av levestandarden, og at innledningen til Den internasjonale arbeidsorganisasjons konstitusjon inneholder regler om forebygging av arbeidsløshet og garanti for en lønn som sikrer eksistensgrunnlaget, og

som videre tar i betraktning at det etter Philadelphiaerklæringen er Den internasjonale arbeidsorganisasjons ansvar å undersøke og overveie den økonomiske politikks og finanspolitikks virkning på sysselsettingspolitikken i lys av

den grunnleggende målsetting at «alle, uansett rase, tro eller kjønn, har rett til å virke både for sin materielle velferd og for sin åndelige utvikling i frihet, og med bibehold av sitt menneskeverd, i økonomisk trygghet og med like muligheter», og

som tar i betraktning at den universelle erklæring om menneskerettene slår fast at «enhver har rett til arbeid, til fritt valg av sysselsetting, til rettferdige og fordelaktige arbeidsvilkår, og til vern mot arbeidsløshet», og

som merker seg innholdet av eksisterende internasjonale arbeidskonvensjoner og rekommandasjoner som direkte gjelder sysselsettingspolitikk og spesielt Konvensjonen og Rekommandasjonen om arbeidsformidling av 1948, Rekommandasjonen om yrkesrettledning av 1949, Rekommandasjonen om yrkesopplæring, 1962 og Konvensjonen og Rekommandasjonen om diskriminering i sysselsetting og yrke av 1958, og

som tar i betraktning at disse konven-

sjoner og rekommandasjoner bør settes inn i en videre ramme for et internasjonalt program for økonomisk vekst på grunnlag av full, produktiv og fritt valgt sysselsetting, og

som har besluttet å vedta visse framlegg med omsyn til sysselsettingspolitikken, punkt 8 på sesjonens dagsorden, og

som har bestemt at disse framlegg skal ha form av en internasjonal konvensjon, vedtar i dag, den 9. juli 1964, følgende konvensjon, som kan kalles Konvensjonen om sysselsettingspolitikken, 1964 (The Employment Policy Convention, 1964):

Art. 1. 1. Med sikte på å stimulere økonomisk vekst og utvikling, høyne levestandarden, dekke arbeidskraftbehovet og overvinne arbeidsløshet og under-sysselsetting, skal hver medlemsstat erklære seg for og som et vesentlig mål føre en aktiv politikk, utformet for å fremme full og produktiv sysselsetting med frihet for den enkelte til å velge sitt arbeid.

2. Denne politikk skal ha som mål å sikre:

- (a) at det er arbeid for alle som er disponible for og søker arbeid,
- (b) at dette arbeid er så produktivt som mulig,
- (c) at det er frihet i valg av arbeid og størst mulig anledning for hver arbeidstaker til å kvalifisere seg for, og nytte sine evner og faglige dyktighet i det arbeid han er sikket for, uavhengig av rase, farge, kjønn, religion, politisk oppfatning, nasjonal opprinnelse eller sosial herkomst.

3. Denne politikk skal ta tilbørlig omsyn til utviklingstrinnet og utviklingsnivået i det enkelte land og til det gjensidige forhold mellom målet for sysselsettingspolitikken og andre økonomiske og sosiale mål. Den skal gjennomføres med metoder som passer for forholdene og praksis i det enkelte land.

Art. 2. Hver medlemsstat skal, ved metoder som passer for de nasjonale forhold og i den utstrekning disse forhold gjør det mulig:

- (a) Vedta og stadig gjennomgå, innenfor rammen av en koordinert økonomisk og sosial politikk, de vedtak som må gjøres for å nå de mål som er angitt i Artikkel 1,
- (b) gjøre det som er nødvendig for effektiv gjennomføring av disse tiltak, herunder utarbeide programmer når dette er hensiktsmessig.

Art. 3. Ved gjennomføring av denne konvensjon skal representanter for dem som blir berørt av de tiltak som settes i verk, særlig representanter for arbeids-

givere og arbeidstakere, rådspørres om retningslinjer i sysselsettingspolitikken, med sikte på fullt ut å ta deres erfaring og synspunkter i betraktning og sikre fullt samarbeid med dem i arbeidet med å utforme og vinne støtte for en slik politikk.

Art. 4. De formelle ratifikasjoner av denne konvensjon skal oversendes Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå til registrering.

Art. 5. 1. Denne konvensjon skal være bindende bare for de medlemsstater i Den internasjonale arbeidsorganisasjon som har fått registrert sine ratifikasjoner hos Generaldirektøren.

2. Den skal tre i kraft 12 måneder etter den dag da to medlemsstaters ratifikasjoner blitt registrert av Generaldirektøren.

3. Deretter skal denne konvensjon tre i kraft for enhver medlemsstat 12 måneder etter den dag da dens ratifikasjon er blitt registrert.

Art. 6. 1. En medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon, kan oppsi den når 10 år er gått fra den dag da konvensjonen trådte i kraft, ved å sende melding herom til Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå til registrering. Slik oppsiing trer ikke i kraft før ett år etter at den er blitt registrert.

2. Enhver medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon og som ikke innen ett år etter utgangen av den 10-års periode som er nevnt i foregående punkt, gjør bruk av den oppsiingsrett som er fastsatt i denne artikkel, er bundet for ytterligere 10 år, og kan deretter oppsi konvensjonen ved utgangen av hver 10-års-periode på de vilkår som er fastsatt i denne artikkel.

Art. 7. 1. Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå skal underrette alle medlemsstater av Den internasjonale arbeidsorganisasjon om registreringen av alle ratifikasjoner og oppsiinger som er sendt ham av organisasjonens medlemsstater.

2. Når Generaldirektøren underretter medlemsstatene i Organisasjonen om registreringen av den annen ratifikasjon som er sendt ham, skal han henlede medlemsstatenes oppmerksomhet på den dag da konvensjonen vil tre i kraft.

Art. 8. Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå skal sende Generalsekretæren for De forente nasjoner fullstendige opplysninger om alle ratifikasjoner og oppsiinger som registreres av ham etter reglene i de foregående artikler, for at de kan bli registrert i samsvar med artikkel 102 i De forente nasjoners pakt.

Art. 9. Styret for Det internasjonale arbeidsbyrå skal når det finner det nødvendig, legge fram for Arbeidskonferan-

sen en melding om hvordan denne konvensjon har virket og undersøke om det er ønskelig å sette på Konferansens dagsorden spørsmålet om hel eller delvis revisjon av konvensjonen.

Art. 10. 1. Dersom Konferansen vedtar en ny konvensjon som endrer denne konvensjon helt eller delvis, og intet annet er bestemt i den nye konvensjon skal —

(a) en medlemsstats ratifikasjon av den nye reviderende konvensjon ipso jure innebære en øyeblikkelig oppsning av denne konvensjon uten omsyn til reglene i Artikkel 6 ovenfor, forutsatt

at den nye reviderende konvensjon er trådt i kraft;

(b) denne konvensjon ikke lenger kunne ratifiseres av medlemsstatene fra den dag da den nye reviderende konvensjon trer i kraft.

2. Denne konvensjon skal i alle tilfelle vedbli å være i kraft i sin nåværende form og med sitt nåværende innhold for de medlemsstater som har ratifisert den, men som ikke har ratifisert den reviderende konvensjon.

Art. 11. Den engelske og franske versjon av denne konvensjons tekst har samme gyldighet.